

**Alkotmánybíróság
részére**

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Fővárosi Törvényszék
útján

1363 Budapest, Pf.: 16.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: 10/957-0/2016	
Érkezett: 2016 MÁJ 18.	
Példány: 3	Kezelőiroda: H
Melléklet: 29 KVI	

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 14.	
KÉRELEM	
Érkezett: 2016-05-04	
PÉLDÁNY: 3	KEZELŐIRODA: v. boudy
MELLÉKLET: 2	KÖZTUK:
FOLAJSTROMSZÁM:	
TÁJÉKOZTATÓ: 24.P.20.122/2012	

Másodfokú ügyszám (Fővárosi Törvényszék): 3.Pf.21.652/2013

Felülvizsgálati ügyszám: (Kúria): Pfv.V.21.795/2014

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

Kft. (székhely:)

– a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm,

ügyvéd (székhely:)

útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § (1) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Pfv.V.21.795/2014/5. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII cikk (1) bekezdését, illetve az Alkotmány 57. § (1) bekezdését.

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

1. A megsemmisíteni kért bírói döntés megnevezése

Előadjuk, hogy a Kúria Pfv.V.21.795/2014/5. számú ítéletének megsemmisítését kérjük, amelyet 2016. március 3-án vettünk kézhez, így a 60 napos határidő 2016. május 2-án telik le. A perben felperes volt alulírott Kft., míg alperes a volt.

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

Álláspontunk szerint a Kúria az által, hogy a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, és nem hozott helyette a jogszabályoknak megfelelő ítéletet, megsértette az Alaptörvényben deklarált bírósághoz fordulás iránti jogunkat, vagyis azt, hogy a bíróság

az eljárásba vitt jogainkat elbírálja. Tekintettel arra, hogy az eljárás 2008-ban, az Alkotmány hatálya alatt indult, így az alaptörvény-ellenes határozat alkotmány-ellenes határozatot is jelent. Annak megítélése, hogy melyik törvény megsértésének kérdése a jelen beadvány tárgya, nyilvánvalóan a T. Alkotmánybíróság kompetenciájába tartozik. Mivel azonban a vizsgált jog tekintetében a két törvény szabályozása tartalmában megegyezik, mindenképpen idézhető ezzel kapcsolatban Sári János: Alapjogok, Alkotmánytan II. c. műve (3. átdolgozott kiadás, Osiris Kiadó, 2004), amelynek 112. oldalán taglalja a bírósághoz fordulás jogát [Alkotmány 57. § (1) bekezdés]: „A személyek alanyai, alakítói és nem tárgyai, elszenvedői a bírósági eljárásnak. Alkotmányban biztosított joguk van ahhoz, hogy a bíróság az eljárásba vitt jogaikat és kötelességeiket elbírálja”.

3. A közvetlen érintettség kifejtése (az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, a pertörténet összefoglalása):

Rövid előzményként rögzítjük, hogy felperes kizárólagosan rendelkezik az ALVERN Media GmbH szabadalmát képező, ún. fillboard eszközök hazai hasznosítási jogával, amely találmány a legegyszerűbben egy benzinkút töltőpistolyra szerelhető, reklámfelületet képező eszközként írható le. Funkcióját úgy tölti be, hogy az elasztikus anyagból készült testre (ún. mandzsettára) szerelt átlátszó fedél alá helyezendő be az a speciális papírból készült lapka, amely nyomtatott formában magát a reklámot vagy más információt hordozza, így akaratlanul is felkelti az üzemanyag pistolyt használó személy figyelmét. Az ilyen típusú reklámozás szerte Európában nagy múltra tekint vissza, és a felmérések szerint igen jó reklámozási lehetőségnek bizonyult. A fillboardok tehát, mint reklámok elhelyezésére szolgáló eszközök, bármilyen más reklámfelülethez (pl. óriásplakátokhoz) hasonlóan, piaci értékkel bírnak.

A peres felek között 2004. október hónapra szóbeli bérleti szerződés jött létre, amely szerint az alperes (██████████) a teljes magyarországi benzinkút hálózatán, az akkor már a korábbi licenctulajdonos által felszerelt 6800 db. eszköz használatáért bérleti díjat fizet az ██████████ felperesnek. A határozott idő lejártával alperes tovább használta az eszközöket, azokban saját termékeit reklámozta, illetve harmadik személyeknek is kiadta a reklámfelületeket, de használatukért nem fizetett semmit a felperesnek. Folyamatosan zajlottak a tárgyalások a felek között a szerződés írásba foglalásáról, ami viszont alperes hibájából végül elmaradt. Alperes végül 2007. február végén az eszközöket, a kútjairól levágva eltávolította, használhatatlanná téve azokat, majd egy részüket visszaszolgáltatta felperesnek. Felperes a perben a jogcím nélküli használatra tekintettel használati díjat, valamint az eszközök tönkretételéért kártérítési igényt érvényesített.

A Fővárosi Törvényszék 8.P.23.963/2008/17. számú ítéletével kötelezte alperest arra, hogy fizessen meg felperesnek 129.065,- EUR + áfa összeget, továbbá 78.921,- EUR összeget, ezek kamatait, és 1.500.000,- Ft perköltséget. Az ítélet indokolása szerint a 2004. október hónapra 3.110,- EUR összeg használati díj fizetésére volt köteles az alperes, tekintettel a felek közötti szóbeli megállapodásra. Az alperes által benyújtott fellebbezés az ítéletnek ezt a részét nem támadta, és ezt az összeget az alperes meg is fizette a felperesnek. A fellebbezés csak a 2004. november hónaptól járó használati díjra vonatkozott. A másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a fellebbezéssel támadott részben megváltoztatta, és a keresetet elutasította. Az indokolás

lényege szerint, a fillboard-ok felszerelésével nem az alperes használta a mi dolgainkat, hanem mi használtuk az alperes kútoszlopait és töltő pisztolyait. Az ez ellen az ítélet ellen benyújtott felülvizsgálati kérelem nyomán a Legfelsőbb Bíróság az első és másodfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat meghozatalára utasította (Pfv.IV.21.396/2011/5. sorszámú végzés).

A keresetünk félreértelmezése véleményünk szerint ekkor történt. E végzés szerint a megismételt eljárásban a bíróságnak abban a körben kellett a pert folytatnia, hogy az alperes a régi Ptk. 195. § (3) bekezdése alapján, mint rosszhiszemű és jogalap nélküli birtokos, az elfogyasztott és beszedni elmulasztott hasznok ellenértékét köteles megtéríteni, holott mi a perben mindvégig a fillboard-ok használatának ellenértékét követeltük. Megjegyezzük, hogy az előzményi eljárásban született elsőfokú ítélet, abban a részében, amely jogerőre emelkedett, szintén használati díj címén kötelezte az alperest a teljesítésre.

A megismételt eljárásban a keresetünket az elsőfokú bíróság bizonyítatlanság okán elutasította, amely ítéletet a másodfokú bíróság helybenhagyott. A Kúria pedig, mint felülvizsgálati bíróság, a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A most megsemmisíteni kért felülvizsgálati ítélet tehát egy 2008-ban indult, majd megismételt peres eljárást lezáró határozat. A felülvizsgálati kérelmet – részben – arra alapoztuk, hogy a bíróság valójában nem bírálta el a keresetünket, ugyanis más kérdést bírált el, mint ami a pernek valóban a tárgya volt. Olyan keresetet vizsgált a bíróság, amit a perben elő sem terjesztettünk, nevezetesen az alperesnek hasznok megtérítésére való kötelezése iránti „igényt”, az általunk előterjesztett használati díj iránti igény helyett.

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

Véleményünk szerint a sérelmezett ítélet azért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével, mert nem tette lehetővé, hogy a perbevitt igényünkről bírósági döntés születhessen, ugyanakkor annak a látszatát kelti, hogy a használati díj iránti igényünk tekintetében a res iudicata esete áll fenn. Másként megfogalmazva, a Kúria elzárta minket attól, hogy bíróság előtt érvényesíthessük a használati díj iránti igényünket, és a keresetet „megváltoztatva” egy elő nem terjesztett igényt bíralt el. A Kúria az ítéletének 12. oldalán „egyenlőség jelet tesz” az elfogyasztott és beszedni elmulasztott *hasznok megtérítése* iránti igény, és a *használati díj* iránti igény közé, és a kereseti kérelmet a valóságtól eltérően írja le: „A felperes kereseti kérelme két részből tevődött össze: 1.) az alperes által jogalap nélkül birtokolt reklámhordozók haszna és/vagy használati díja, 2.) a reklámhordozókban bekövetkezett kár megtérítése.” Véleményünk szerint ezzel a Kúria egyszerűen összemosta a két jogalapon álló polgári igényt, holott ezek nem azonosak. Mindkettőnek más a jogi háttere, mindkettőhöz más ténybeli alapok társulnak, más a bizonyíthatóságuk. A bírósághoz való fordulás, mint alapjog ezt az összemosást nem teszi lehetővé, ugyanis a félnek joga van ahhoz, hogy eldöntse, milyen ténybeli alapból, milyen jog alapján kéri az alperes marasztalását. A mi keresetünk 2008. óta a használati díj megtérítésére irányult, a Kúria mégis a hasznok megtérítése iránti keresetként fogta föl, ami véleményünk szerint alaptörvény-ellenes, mert a bíróság

nem jogosult eldönteni, hogy mit követeljen a felperes egy adott perben, hanem a bíróság „csupán” az előterjesztett igény jogossága, jogszerűsége felől határoz.

5. A jogorvoslati lehetőségeink igénybevétele

Amint fent már utaltunk rá, a perben minden lehetséges jogorvoslati lehetőséget igénybe vettünk. A Kúriának lehetősége lett volna arra, hogy a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezze, és helyette a jogszabályoknak megfelelő ítéletet hozzon, azonban ezt nem tette meg, hanem e helyett a keresetünket jogalapjában összemosta egy elő nem terjesztett igénnyel, és így bekövetkezett az Alaptörvény sérelme, illetve a felperes alapjogának sérelme.

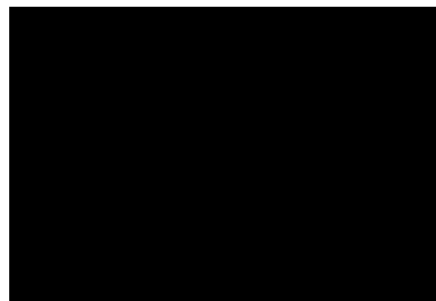
6. Egyéb eljárásjogi nyilatkozat

Előadjuk, hogy a felülvizsgálati eljárás már lezajlott, és éppen a felülvizsgálati eljárásban született ítélet alaptörvény-ellenességét sérelmezzük. Perújítást nem kezdeményeztünk.

Kelt: Budapest, 2016. április 29.

Tisztelettel:

indítványozó képviselőjében:

ügyvéd

Mellékletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás
2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
3. Érintettséget alátámasztó dokumentumok: elsőfokú ítélet, másodfokú ítélet, Legfelsőbb Bíróság végzése, megismételt eljárásban elsőfokú ítélet, másodfokú ítélet, Kúria ítélete